

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП

Борба

ОКС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ
Велико Търново

Година XXXV

1978

МАРТ

7

Вторник

Воскресение и осмислен
през 1943 година

Брой 28 (4018)

Цена 3 стотинки

С ИЗПЪЛНЕНО ОБЕЩАНИЕ

В резултат на високите производствени показатели на ТКП „Росин“ — Павлички изпълни още през първите два месеца на годината дадената дума в чест на Националната партийна конференция. При обещание да произведат продукция над насрещния план за 25 000 лева отделите на кооперацията отчетоха така за 29 000 лева.

За завоювания успех най-голям дял имат колективите

на пеха за ремонт на транспартни колички с ръководител Д. Герганов, на картонажен отдел с групов майстор Х. Баева, на отдел „Фототехника“ с отговорника Д. Качева и други.

Сега общите усилия са насочени към постигане на по-високо изпълнение на производствената програма и чест на забележителното събитие

Атанас ПАСКАЛЕВ

Инженерният проект —

проблеми на реализацията

ОСНОВА ЗА ПО-ВИСОКА ЕФЕКТИВНОСТ

Усвояването на нови, перспективни изобретения — път за постигане на планирания ръст. Качествените показатели — в центъра на вниманието

Отмина времето, когато колективът на фабрика „Васил Левски“ — Велико Търново градеше авторитета си върху производството на кепи и барети. В перспективата програмата за тази петнайсета лева дава приоритет на изработката от вълнен текстил от типа на известния вече „Велтър“, като на базата на 11 млн. лева капиталовложения се залага да нарасне чувствително обемът на произведената продукция. Досега обаче за въвеждането на нови производствени мощности са изразходвани не повече от 4 млн. лева, тъй като колективът на предприятието прие присъщ за партийната поведя за реконструкция и модернизация със собствени сили, за максимално използване на творческия потенциал на специалистите.

Постигнатото през миналата и тази година е красноречиво потвърждение на това, че избраният път е прав. Планираният ръст от 2800 000 лева за 1978 г. ще бъде осъществен само на базата на разработения инженерен проект. На него се разчита и за компенсацията на намаленото почти наполовина филцово и баретно производство, поради занижено то търсене на пазара.

Инж. Янко РАДНЕВ, зам. директор: „Растящото търсене на велтъра на нашия и чуждия пазар ни показва, че трябва да насочим усилията си към разширяване и разнообразяване на производството и към подобряване качеството на издържаността. За това в инженерния проект отделихме главно място на усвояването на нови изделия. Дело на рационализаторски колектив е рационално да се произведат на тапети от велтър с над 50 разцветки и с 6 вида фигури, което означава над 300 модификации. От тях през годината ще реализираме над 700 000 лева обем. Наложи се в шевната промишленост и друго наше изделие — филци (хастар) за долни яки, което досега бе внасяно от чужбина. От това народното стопанство ще икономисва годишно над 150 000 лева, а предприятието ще реализира допълнителен обем от 350 000 лева. Успоредно с производството на филци-въздухоочистители, за асфалтосмесители, инсталации, за гладачни преси. От тях ще получим продукция за нов 180 хил. лева. А ефектът от повишените степен на механизация в багрилото от деление в Ресен нахвърля 1500 000 лева. Предприятието разчита много и на уве-

личаван износ на продукцията.

Чрез инженерния проект решиме и друг важен въпрос — увеличи се с 11 процента относителният дял на вложените в производството субстандарти отпадъчни сумарини.

Очакваме от тези и от останалите мероприятия на инженерния проект да се повиши ефективността на производството с 4 пункта в сравнение с миналата година.

Иван БУРГОВ, главен съветодател: „Осъществяването на инженерния проект по всички линии ще доведе до високо изпълнение на всички качествени показатели. В сравнение с миналата година на себестойността на 100 лева стокова продукция ще се снижи с 8.4 лева, общестовената производителност на труда ще се увеличи с 29.2 на сто, а печалбата — с 60.7 на сто.“

Задачата е ясна — творческата мисъл на специалистите и работниците на базата на по-добрата организация на производството, труда и управлението трябва да реши въпросите, свързани с максималното използване на наличните трудови и производствени ресурси. И всеки ден тя е в центъра на вниманието на ръководители и производственици.

Бях в предприятието в четвъртък, в деня на качеството. И макар че фабрика та приключи февруари с преизпълнение на производствения план и на плана за износ, че количеството на не стандартната продукция по стотици намалява, пристъпващите на съвещанието на чалници на цехове и отделите със загриженост споделяха тревогата си, породена от допуснатите през изтеклия месец 550 машиночаса прес тои, от непостоянното налягане на парата, подавана от ПЗ „Балкан“, от липсата на качествена суровина, на резервни части, от непълноценното използване на отпадъчните материали за ширпотреба.

И тази тревога показва по неопровержим начин, че колективът не се примирява със слабостите, че живее с проблемите на предприятието, че постигнатото не е граница за възможностите му. А това е най-добрата гаранция, че плановите и проекти те ще се превърнат в реалност.

Антон ВЪЛЧЕВ

Светъл ден за всеки българин

Тържествено бе чествувана 100-годишнината от Освобождението на България

От крайдунавски Свищов, откъдето преди сто години изгря свободата на поробено то ни отечество, до възрожденска Елена Великотърновският край е осяан с братски могили и паметници, с които признателните поколения са увековечили паметта и подвига на руските войни, останали звинати в прегръдките на българската земя. Затова Трети март винаги е бил ден не само на Освобождението, но и на поклонение пред саможертвата на освободителите.

Вековният юбилей на свободата бе отбелязан със събрания, митинги и други прояви. Особено тържествено бе чествуван той във Велико Търново. Свищов, Елена, Горна Студена, Камен и другите селища от окръга, които имат свое място в освободителния поход на Руската армия. В утрото на 3 март паметниците и паметните плочи на загиналите за свободата ни руски войни и български революционери осянаха с цветя и венци, положени с поклон пред саможертвата.

С тържествен митинг пред паметника „Майка България“, организиран от окръжния комитет на Комсомола, в четвъртък вечерта студентите от Великотърновския университет „Кирил и Методий“ отбелязаха светлата дата. След рецитала, посветен на юбилейната годишнина, студентите Генка Геловска и Ваньо Тодоров прочетоха завет към бъдещите поколения, който ще бъде отворен след 50 години Заветът бе.

На 4 стр.

Грейнаха нови 4 500 чавдарки

В деня на стогодишния юбилей на свободата особено са славни и горди бяха най-малките ученици. Над 4500 първокласници се събраха на 3 март пред паметниците и историческите места, белязали подвига и бойната слава на руските освободители и българските революционери, за да отдадат своята синовна признателност и встъпят в юбилейния набор на четата „Чавдарче“.

В „Парка на освободителите“ в Свищов, на Света гора във Велико Търново, във Военноисторическия музей в Горна Студена, в Мария, Елена, Камен, Бяла черква, навсякъде, където земята е оросена с кръта на героите, с вялението и трепет на първокласниците произнесоха първите клетвени думи за вялност пред родината и по-лучава гордотата име „чавдарчета“.

Петранка ВЕЛЧЕВА

ЖИВ В ПАМЕТТА НА НАРОДА

На 6 март 1965 година се роди най-големият подвиг в историята на Българската народна армия в мирно време. Спасявайки воен кораб и язовия екипаж, сарашина I степен Димитър Атанасов Димитров записа за вечни времена името си в летописа на Военноморския флот. Държавният съвет на НРБ го удостои посмъртно със званието „Герой на социалистическия труд“.

Вчера пред мемориалния парк-музей в родното му се

ло Сушица дойдоха матроси от Варна, млади работници от обущарския завод „Петър Ченгелов“ — Пловдив, СХК „Свищов“ — Свищов, Завод за полупроводникови прибори — Ботевград, Домостроителния комбинат — Горна Оряховица, комсомолско дружество „Димитър Атанасов“ от завод „Ивайло“ — Велико Търново, представители на други предприятия от цялата страна.

Състоя се въздушен митинг. Слово за подвига на

Димитър Атанасов произнесе Пенка Минкова, секретар на общинския комитет на ДКМС.

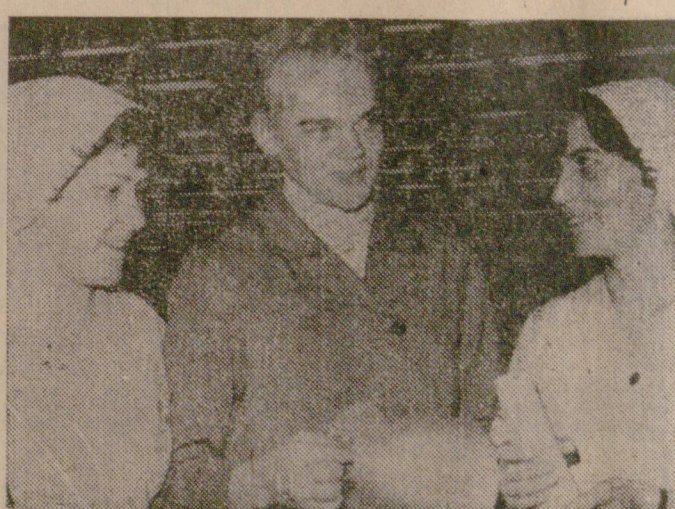
Пред паметника на героя бяха поднесени венци.

В салона на читалище „Станчо Станчев“ бе прожектиран филм за Димитър Димитров — „Матросът от зелените поля“.

Понорни изнесоха програма.

Косю КОСТОВ

НАШИЯТ ФОТОРЕПОРТАЖ НАСТРОЕНИЕТО НА ПРАЗНИКА

Настроението на съветската жена Емилия Адамско, инженер в Завода за изкуствена коприна към СХК „Свищов“ в Свищов, ще записи не само от поздравленията на българските и приятелите, а и от чувството, че е помогнала със знания и сърце за българските си колежки.

След напрегнатия трудов денник много жени влизат в модерно обзаведения фри

зьорски салон на улица „Васил Левски“ във Велико Търново. Под сръчните пръсти на други жени — от смяната на Савинка Петрова, те забравят умората, в тях се ражда трепетното чувство, че на празника ще бъдат хубави.

И когато на Осми март се взрм в очите им, се открием, че наистина са хубави всички тези работливи, отзивчиви, добри, любещи

жени и майки. Хубави не са само заради прикритието.

Таня ТОДОРОВА
Снимки Иван РУСКОВ

Скъпи гости от братска Румъния

Румънската делегация начело с Маня Мънеску и при дружаваните го лица на хълма Царевец
Снимка Иван ДИМИТРОВ

Гостуващата у нас по случай стогодишнината от освобождението на България от османско иго делегация на Социалистическа република Румъния, водена от член на Постоянното бюро на Политическия изпълнителен комитет на ЦК на Румънската комунистическа партия и първи министър на правителството Маня Мънеску, в петък следобед посети Велико Търново. Членовете на делегацията се придружаваха от заместник-председателя на Министерския съвет Мако Даков. Тук бяха извършени и пълномощен посланик на Румъния у нас Трофим Симедреа и нашият извънреден и пълномощен посланик в Румъния Петър Данаилов.

Румънските гости бяха сърдечно посрещнати от първия секретар на Окръжния комитет на БКП Никола Василев и председателя на Окръжния народен съвет Димитър Църков. На площада пред портите на Царевец го стите бяха топло приветствувани от първия секретар на ГК на БКП Николай Цонев и председателя на градския народен съвет Иван Гейджов, от група пионери и много го-граждани.

Членовете на делегацията посетиха хълма Царевец и се запознаха с историята и археологическите и реставрационните работи на резервата. Те разгледаха с интерес старинната и живописна улица „Гурко“, по която преди сто години са преминали руските братя-освободители, начело с командира на Предния отряд генерал Йосиф Владимирович Гурко.

По-късно пратениците на братска Румъния посетиха парка „Първа социалистическа сбирка“, където се запознаха с началото на социалистическото движение в България. Другарят Маня Мънеску положи цветя пред паметника на основоположника на Българската комунистическа партия Димитър Благоев и неговия съратник Никола Габровски и се разписа в книгата за почетни гости в музейната експозиция, разположена в колибата, където е заседавала първата социалистическа сбирка.

След това се състоя среща в Окръжния комитет на Партията. Първият секретар на комитета Никола Василев запозна гостите с богатото историческо минало на Велико Търново и окръг Телорман, Социалистическа република Румъния.

От хълма Света гора румънските гости разгледаха вечерната панорама на стария престолния град. Окръжният комитет на Партията и изпълкомът на Окръжния народен съвет дадоха официална вечеря в чест на делегацията на Социалистическа република Румъния. По време на вечерята, преминала в сърдечна обстановка, другарите Маня Мънеску и Никола Василев издигнаха издържани за по-нататъшното укрепване на братската българо-румънска дружба.

Петранка ДИМИТРОВА

ПРОЛЕТТА НА ЖЕНИТЕ

Тя започнала в Ню Йорк на осмия ден на месеца на пролетта в природата — март. Годината била 1857. Нейн предвестник била една дълба върволица жени, заишла се по централните нийоркски улици. Те не били пролет но облечени. От бедните им дрехи дъхали запахи на бордеите и задухът на фабричните помещения. Това били шивашките и текстилни работнички. Те носели плакати и скандирали за десеточасов работен ден, за по-добри условия на труд, за по-добро заплащане, за равнопоставеност, за равнопоставеност. Дошла конна полиция и разпръснала демонстрацията. Но пролетта на трудовете жени започнала.

От нийоркския паметен 8 март изминали над 40 години. Жената-труженичка все още се нуждаела от хляб и човешко жилище, от работен ден, съобразен със силите и възможностите ѝ, от равно заплащане на труда и с това на мъжа. В 1910 година в Копенхаген се събрали на конференция жени-социалистки от 14 страни. Говорил пламенно видната деятелка на германското работническо и социалистическо движение Клара Цеткин. Тя предложила денят на демонстрацията на нийоркските работнички — 8 март — да бъде чествуван за в бъдеще всяка година като Международен ден на жената.

Милиони трудищи се жени от цялото земно кълбо откликнаха на призива на Клара Цеткин и поеха пътя към пролетарската революция, към социализма. А тази революция вече идваше и през 1917 година дойде, понесена на шикетите на руските работнички и селяни. Дойде и донесе равнопоставеност на жените, живеещи върху една шеста от сушата на земното кълбо, разкри необятни простори за нейните творчески възможности и сили. Светската жена на застана свободна и равна с мъжа пред фабричния стан, волно пое с трактор и ком

байн по ширите колхозни поля, влезе уверено в научните кабинети и институти, зае рамо до рамо с мъжа място в управлението на народното стопанство и държавата, по-летя в безбрежията на Космоса.

След Втората световна война, която донесе на човечеството неизмерими страдания и неутешими скърби, жените силотиха още по-здраво редиците си в борбата за права. На света съществуваше вече общността на социалистическите страни, чийто милиони жени, освободени от експлоатацията, тръгнаха по пътя на своите съветски сестри. Създадена бе и Международната демократична федерация на жените, която днес е най-авторитетната и най-масовата международна женска организация. Международния ден на жената започна да придобива все по-голямо значение като боев празник на трудищите се жени. Сега го чествуват по всички кътчета на планетата.

В същата 1857 година, когато по нийоркските улици са излезли да демонстрират шивашките и текстилните работнички, у нас в гр. Лом 20 години преди Освобождението ни от османско иго, било основано първото в България женско дружество. Какъв по-ярък израз, каква по-силна изява биха могли да имат в онези робски години духовната висота на българската жена, нейното силно развито чувство за обществен живот, нейната неутомима жажда за просвета и знания?

Историята на Международния ден на жената в България обаче датира от 29 юни 1914 година. На този ден в София се състоя първата национална женска социалистическа конференция, която се счита и за учредителна в историята на женското социалистическо движение у нас. На тази конференция б

На 2 стр.

Опитът и младостта — заедно и в кратките минути на отбиха

СТО И ЧЕТИРИДЕСЕТ ЖЕНИ НА ПОХОД

Трите направления на бобиньорките от Завода за телферни електродвигатели във Велико Търново — труд, знания и умения
● Достойно посрещане на Националната партийна конференция

Пред 140-те жени от цех „Бобинажен“ на Завода за телферни електродвигатели стои отговорна задача. Всъщност и задачите те сами си възложиха. В началото на годината комисията по проблемите на работещите жени към заводския профкомитет постави въпроса за по-пълна изява на жените в дните пред Националната партийна конференция. Умували дълго. И решили да извършат трудов поход в три направления — труд, знания, умения. Пред сесията на комисията Димка Генчева е старши конструктор в цех „Бобинажен“. Естествено е там най-много да се говорило за това.

Най-напред, смее се сега Димка, жените казали: поход ли, къде ще вървим? Никъде няма да ходим, а ще работим. Но общото събрание на цеха уточнило подробно: и така се стигна до нящото „предизвикателство“ към целия заводски колектив.

Това, което тя нарича предизвикателство, може да се на рече още призив-обещание, или осем точки на увереността на един стабилен колектив. Но как ще се нарече в края на краищата е без значение. По-важното е, че всички са зароботили с още по-големи амбиции. Не случайно в началото още се спрях на новия момент в работата на цеха — отношение то към най-новите работнички. Другите са вече рутинни рани. Иорданка Костова и Кириакла Каркорова отбиха гада „Съръски“, бобиньорка та Маргарита Желязкова, Мария Начева и Иванка Петрова са неизменни качества. А секциите на Ганка Хараланова от бригада „Секция“ са просто излети, навсякъде бобиньорите са до воли от тях. За тези жени като че ли няма нищо по-лесно от това да изпълняват първата задача, която са си поставили — изпълнение на трудовите норми 105 на сто при високо качество на продукцията — 98 на сто от нея да се приема при първо представяне. Но с това трябва да се справят всички. Та тяна Сергеевна подчерта голя

мата помощ, която получава от наставничката си. Същото може да каже и Цветана Кончарова за Николка Минкова, пък и още много други жени — в цеха има 28 наставнички. И все пак, кое е нещото, което определя празничната атмосфера тези дни в цеха?

Над прозорчето, от което жените вземат материалите, е сложен лист хартия, на който са написани „магически“ думи и цифри. Част от тях преписва в бележника си: „Много важно! Като вземеш секциите, погледни правилното комплектоване. Секциите за КГ 12 не са еднакви.“

За всяка една от сто и четиридесетте жени това означава: анимателно, още в началото да се предпазим от брак. Защото ако се събърже една секция само по бройки или по дебелина на проводник, трудът на останалите бригади е безрезультатен.

Освен това сега в цеха се води постоянен оперативен контрол — през два часа окажествителките минават, прегледят продукцията и в работните карти се отбелязват резултатите. За бригадите това става „окачението“ на видно място в цеха табелки. Днес те по една са „чисти“. Не само днес — от началото на годината брак почти не сме допускали, всичката продукция се приема от първо представяне.

Какво се прави от ръководството?

Тук е все едно дали ще питирам началника на цеха Слави Деянов или заместника му Стефан Дянов, който е и партисен секретар. И двамата са единодушни — търсят се пътища за непрекъснато съвместно сътрудничество на организацията на труда. Всекидневната оперативка тук отдавна е станала закон — производството винаги носи изненади и те трябва да могат да ги посрещат. От ве чер се уточнява графикът за следващия ден, осигуряване-

то му с дегайли. А на сутринта се поставят ясни и конкретни задачи.

И резултатите от тази „комплексна атака“ са налице. В цеха, който прекарах при жените от цех „Бобинажен“, на таблото над красива изписаните осем точки на женската дързост, бе отбелязано, произведен е 7319-ят бобиниран пакет (при план 6950). Поставена е и снимка на бригадата-първенец. От доста време тя е бригадата „Съръски“ на Маргарита Петкова.

Тук стана дума само за първото направление в женския поход. В другите две — на знанията и уменията, е заложено участието в курсовете за квалификация, в заетата на профсъюзната учебна година. Женската способност да създава уют и красота се пренася в цеха и сега се води остра борба за първото място в съревнованието за образцово работно място В залата е тихо, светло и чисто, и цветя, много цветя. „Нали и по времето на трудовия поход около нас трябва да бъде красиво“ — това е профпредседателката Мария Начева. И затова зорките женски очи и умове търсят още открития неща, които може да се дооправят.

Като че ли нищо особено не се е случило — работните дни тук си приличат уж — все пак са други — наистина са с много жар и амбиция за достойна среща — на Националната партийна конференция, така ги определя председателят на заводския профкомитет Иван Маринов. И добавя, че тяхната инициатива е приета и от останалите цехове и сега е обещание на целия колектив.

Утре жените от цех „Бобинажен“ ще отчетат крайните резултати от своя трудов поход. Тук цифрите няма да споменаваме. По-важното е, че те уверено изминават неговите пътища — за да срещнат достойно Националната партийна конференция.

Юра ШИШКОВА

ПРОЛЕТТА НА ЖЕНИТЕ

● От 1 стр.

до решено Международният ден на жената 8 март да бъде ден и на българските трудещи се жени. И оттогава той се чества всяка година.

В социалистическа България 8 март стана ден на тържествен преглед на неспирно растящите успехи на жените във всички области на живота.

Тази година жените по целия свят чествуват 8 март за 68 път. Тяхната мисия днес е: нито една угнетена жена на Земята, „не“ на империалистичните планове — на империализма, които заплашват най-скъпото им — децата, на които са дали живот, братята, с които са расли, не ли и играли, мъжете, които са стопили със своите ласки, със своята любов: „не“ на лудостта на неутронните манияци! Жената, хранителка та на вечния пламък на живота, може да казва и вече казва твърдо и решително своята дума — мир, любов, щастие, да да растат деца, та спокойно, за да цъфтят и не увяхват цветята под мирно и ведро небе!

Теодора АДАМОВА

Осем неспокойни съдби

Осем имена на жени — нежни като цветята, вечни като красотата и подвига. Мара, Бона, Елена, Евгения, Венета, Виктория, Вела, Дошка.

Осем съдби на майки, общественички и боркини, за писали имената си в славната история на старопрестолния град. Нека си припомним още веднъж за тях и се преклоним пред делата им.

Търновката МАРА поема пътя на своя съпруг, убит във Второто Търновско въстание през 1866 година. През 1700 година заедно със си на си Стоян вдовидката Мара вдига народа на ново въстание и пада героиня в борбата.

Втората е БОНА ГАНЕВА СТАНЧЕВА — Бяла Бона. Смела българка, грижеща се с майчинска всеотдайност за многото хвърлени в Търновския затвор борци, между които си Стефан Караджа и неговите другари, тръгнали с чета през 1868 година. Тя е укривателка на Левски по време на престоя му в града през 1869 и 1872 година. Бяла Бона укрива и спасява мнозина ръководители и участници в Априлската епопея през 1876 година. След Освобождението, както става с мнозина поборници, тя е за бравена. Умира нещайно кога в началото на века ни.

ЕЛЕНА ЗЛАТАРЕВА ИЛИ ЕВА посвещава живота си на учителското поприще. Пренебрегва всички логии, запрещаващи ученолюбивото на жената и посещава училището наравно с момчетата. Нейн учител е Сава Доброплодни. По-късно Елена Илиева става първата жена-учителка в Шумен. Преподава и в Търговище, Жерявна, Варна.

ЕВГЕНИЯ ХАДЖИДИМИ ТРОВА КИСИМОВА е дъщеря на участника във Велчовата заплата хаджи Георги Кисимов. Тя е основателка на женските дружества във Велико Търново. Създавайки, че трябва да се съхрани за поколенията народното творчество, тя издирва български народни песни за сборник на Чолаков. След април 1876 година подпомага въстаниците, затворени във Велкотърновската тъмница. Нейна е идеята за въздигане на паметник в Търново в прослава на подвига на умиращите на бесилката герои, чието последно желание би

ло да бъдат обрнати на север, откъдето ще дойде тъй чаканата свобода. Умира през 1886 година, без да види доведено докрай своето дело.

ВЕНЕТА ВЕЗИРЕВА БОТЕВА оставя богатия дом на вуичо си, владиката Панарет, и се омъжва за революционера Христо Ботев. Пренебрегва църковните канони и сключва граждански брак. По този повод по нейн адрес се изписват хули, които не би понесла ни една жена... „Ако умра, то знай, че после Отечеството си съм обичал най-много тебе“ — и пише в прощално писмо-завет Ботев. От 1878 година Венета живее в родното Търново. За да изхранва семейството си е принудена да пере и чисти чуждите домове. Като истинска жена на революционерна тя укрива дейци на Македонското и Тракийското освободително движение. През 1907 година, самата без средства, щедро подпомага Железничарската стачка. Умира на 27 февруари 1919 година.

ВИКТОРИЯ АТАНАСОВА ЖИВКОВА влиза в нашата революционна история с името Вела Благова. Дълго време тя е принудена да търси работа като учителка, тъй като е преследвана за социалистическите си убеждения. „Всичко жертвува за делото на социалистическата партия“ — пише Димитър Благоев, лично спокойствие, лична амбиция, труд и средства. За нуждите на Партията закупва печатница „Основа“ в Шумен, където в началото се печата вестник „Работник“. Сътрудничка и редакторка „Со

временен показател“, „Доло“, „Ново време“, Дава живот на двама сина (Владимир, убит през 1925 година, и Димитър, загинал във войната през 1918 година) и на дъщеря (Наташа и Стефан). Умира през 1921 година.

ВЕЛА ПИСКОВА е член на Партията от 1906 година. Учителствува почти 20 години. Заедно със съпруга си Пеню Писков участва в Септемврийското въстание през 1923 година в Белослатинския край. Издигната е за секретар на Окръжния комитет на Партията в Шумен. Член е на военната организация във Варна. Учредява много бойни единици в Русенско. Главата ѝ е ошета от полицията на 50 000 лева. Като мъжа е събрало същето на майката, преследвана и гонена, оставила на чужди ръце грижите по двамата си сина. И тя, в името на идните си, жертвува всичко лично: майчинство, обич, творчески изяви в областта на литературата, физиката, математиката, изобретявателката. След четирисамова престрелка загива на 29 март 1925 година в Русе.

ДОНКА НИКОЛОВА БРАНКОВА учителствувала дълго време. През 1914 година става партийна член и активно участва в работата на Партията сред жените. През периода 1920-25 година тя е една от най-активните ръководители на жените във Велико Търново. С тази си дейност тя следва съпруга си Сотир Бранков, секретар на Окръжния комитет на Партията, арестуван след 9 юни 1923 година. Подпомага и партизанското движение в околнята в годините на въоръжената борба срещу фашизма и капитализма. Умира през 1952 година, след като вижда осъществени идеите на народната борба.

Живодар ДУШКОВ

НЕУМОРНА ОБЩЕСТВЕНИЧКА

Казват, че годините не могат да се върнат. Но когато си живял достойно, спомени те, макар и малко тъжни от преминалата младост, са прияти от мисълта, че времето не е отминало напразно, че си направил нещо за хората.

Тези мисли споделят хората от Долна Оряховица за активната, неуморна общественичка и съветничка Мария Станчева Корчева. Израснала в бедно многодетно семейство, закръмена от своите родители с прогресивните революционни идеи, тя взема най-активно участие в борбата против фашизма и капитализма като ятачка на народните борби.

С възраста и устрема на новия живот още в първите дни след деветосептемврийската победа Мария Корчева се включва в обществения живот на родния край като активистка на женското движение и на Отечественофронтовския комитет. Прекарва своя трудов път като магазинерка към търговската организация и в продължение на 25 години е съветничка на общинския народен съвет. Спечелила любовта и доверието на своите избиратели от 18-та излизава организация на Отечествения фронт, Мария воюва за изпълнението на всички решения на своите избиратели, разяснява им партийната политика. С трудолюбие и всеотдайност организира разнообразна идейно-възпитателна и културно-масова работа в излизава организация. Няма трудово, политическо или масово мероприятие в района без нейната помощ и ръководство.

Но за годините, преминали в труд и всеотдайност, говорят делата на съветничката. Бившата секретарка на първичната партийна организация в търговския район сега е член на градския комитет на Партията, председател на постоянната комисия по търговия към градския народен съвет, член на ръководството на клуба на пенсионера, самодейка, готова да помогне на всеки и да улесне младите със своя ентузиазъм. Затова хората я обичат и се гордеят с нея.

Иван ХАДЖИВАНОВ

РЪЦЕ

„Ръцете ти са брезова кора от есента почернена. Мамо, не дойде ли рано тя в привечер разнежена?“

Все се каня да напиша тези редове, които узрахавя в мисълта ми една привечер, след като умората от дългото бягане по редоните на книгите не бе спходила. Сега разбирам, че много преди това съм бил зареден с това чувство, но е трябвало да дойде умората в една вечер, за да бъде то пречи стено и осянато.

Струва ми се, че няма по-голямо нещастие и човешко наказание от това някой да види човека, който го е създал и отгледал, от мъчялния преклонение пред отрудените майчинни ръце.

Ти си първият истински приятел с когото сме търлили радост във времето и причесване то си, в разговорите за вчерашното и днешното ни поведение, за утрешния ден.

Усещал съм те до себе си, когато съм търсил истини за този свят в книгите, ко

гато съм се облъквал на улицата с арогантността и недоверието, с мижитурката и истинския човек. С тега и болка при всяка наша среща откривам, че есента на живота те е спходила.

Ръцете ти. Те са такива, каквито ги е усетило невинното детско лице в люлката — нежни, по майчински всеотдайни. Нетърпеливи и блящи, заедно с галещите личи на слънцето са поздравявали спящото дете, правили са първите крачки с несигурните крачета, подали са първия зальк хляб с дъха на плодородна земя и щедро лято. По-късно, когато любовната нежност пита ше със зачуудени очи и наивни въпроси къде са отишли доверчивните пъпки на крастите в малката градинка, ти, без дори да си чувала за Хегел (а какво означава за неговата тирада и диалектика), ни казваше,

че на тяхно място са дошли цветовете на розите, перуниките, гераниите. След това си мислех, че твоите ръце сигурно затова се и напукват, за да донесат от консервната фабрика але неещ дъх на почистените от тях ягоди, да повяхнат и те като цветята...

Когато поотраснахме, не намерихме време и смелост да те попитаме къде отиде силата и свежестта им. Сега вече знам, че всички майчинни ръце похватат като брезова кора, защото са дали с радост животелния си сок на други ръце — детски.

Времето, като майстор-иконописец е изясняло всяка година от твоя живот, всяка малка радост или мъка, и вечните грижи върху найнежното платно — майчините ръце. Станали са грапави, за да ги усещаме истински в младостта си. Упели са се в паяжина от бръчки, защото са скривали съзнателно през безсъпните нощи. Ръцете ти — наша та съдба.

Целувам ги със сведена глава.

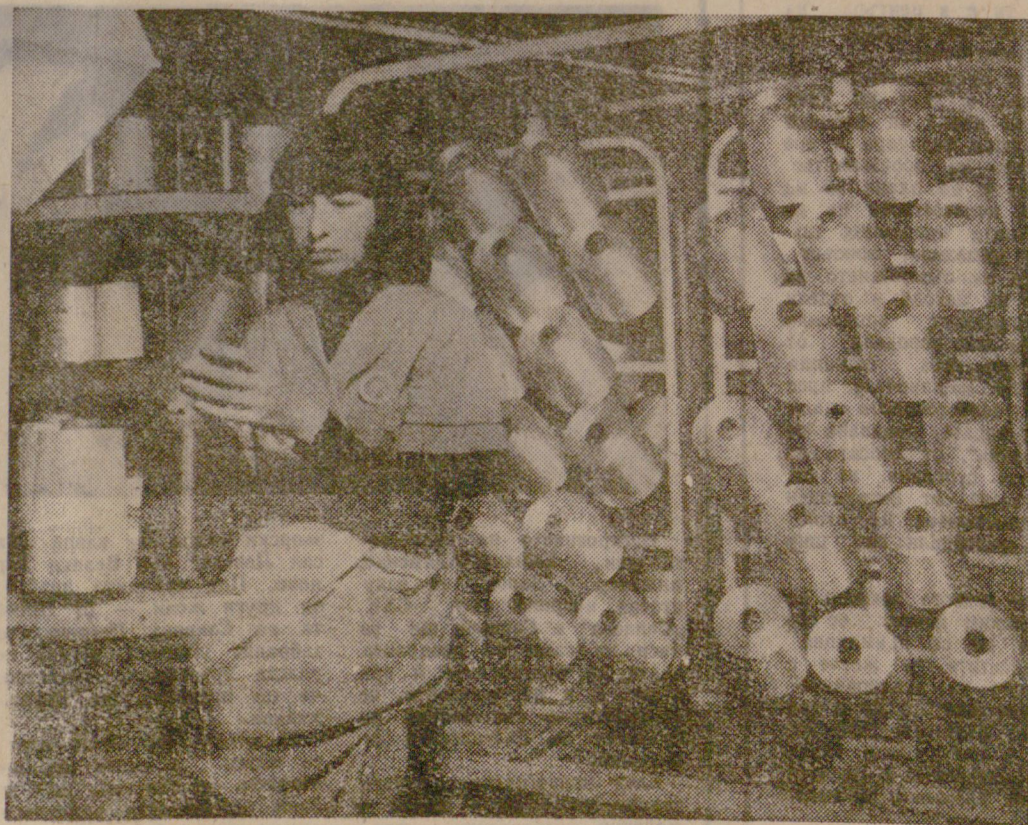
Александър КАСАБОВ

Дните пред Националната партийна конференция са ударни и в Завода за изкуствена коприна в СХК „Свилоза“ — Свищов. Между жените, които пред своя празник рапортуват за високите си трудови постижения, е и пренавивачката от цеха за пренавиване на коприната Лазаринка Кирова, отлична качественичка.

В отдела за сортировка и опаковка на същия цех работят много млади работнички с висока квалификация. Една от тях е Наташа Димитрова. Трудната ѝ биография е много кратка: за вършила техникум по индустриална химия, постъпва на работа в крайдунавския красавец. За съвсем кратко време окачествителката не само усвова тънкостите на професията (вместо по 720, тя проверява и сортира над 950 бобини коприна), но и спечелва доверие на своите колеги, които я избират за секретар на комсомолското дружество.

Снимки Николай КАЧАКОВ

ЕДНА ПОЛЕЗНА ИНИЦИАТИВА ЧАКА ПРИЛОЖЕНИЕ

Проверка на комисията по административно-правното обслужване към ГНС — Велико Търново

ВРЪЩАНЕ КЪМ НАПИСАНОТО

В брой 8 от 18 януари миналата година в материал „Само на книга“ бе поставен въпросът за необходимостта от разкриване на посредническия бюрократизъм в предприятията и учрежденията на Велико Търново, които да пестят времето на работниците и служителите, като извършват вместо тях по-голяма част от нужните административни услуги. За съжаление в продължение на една година след публикуването, а общо две години след регламентирането на този начин на обслужване, в четири от най-големите предприятия — Завода за телевизори и радиоприемници, (за който се отнашаше посоченият материал), Завода за запаметяващи устройства, дървообработващия завод „Димитър Благоев“ и Завода за телефонни електро двигатели — с персонал по над 1000 души, не е направено почти нищо за приложението на тази ефективна форма на обслужване или по-точно

ЗАПОВЕДИ ИМА, НО УСЛУГИ ЧРЕЗ ПОСРЕДНИЦИ НЯМА.

Ако погледнем формално на въпроса, във всяко от посочените предприятия още преди две години директори те са издали заповеди, с които си определили лицата за извършване на посредническите услуги. Формално, т. е. еднократно е разяснено как ще се правят те и каква ще бъде ползата от тях. Но, както и по-рано, единственото въпросително свързано с повишаването на членове на колективите, се устремят от служебно лице, защото се проявява контрол от страна на ръководството и защото има вече създадени традиции. Десетина услуги предимно в ГНС се извършват само по посредничеството на Мария Григоровата от ДДЗ „Димитър Благоев“.

И никой, нито стопанското, нито партийното или профсъюзното ръководство в тези предприятия са се интересували досега или са разглеждали на свои заседания какви са резултатите през тези две години, дали опре

делените за посредничеството са свършили нещо и ако не са, какви са причините.

Не е направено достатъчно и за разширяване и утвърждаване на формата за безкасово плащане на данъци, такси за осветление, вода, телефон, радио, телевизор, детски домове и градини, наемни и други чрез

ТЕКУЩИТЕ СМЕТКИ.

За това известна вина имат и служителите на ДСК. Тъй като те са преизпълнили с 230 броя спуснатата им ориентировъчна цифра от 2000 сметки (1) за града, ясно е, че нямат интерес да си увеличават работата. Затова сегашната им разяснителна дейност е формална. Но бездействието на ръководствата на предприятията в голямо отношение е под всякаква критика, защото текущите сметки пестят времето на техните работници. Досега в ДДЗ са разкрити само 18 сметки, в Завода за телевизори и радиоприемници — 61, в ЗЗУ-85, в ЗТЕ-55. Като се има предвид, че в града живеят около 20 000 семейства, то става ясно, че разкритите общо 2230 текущи сметки са капка в море.

Свидетели сме на формално отношение към две ефективни форми за административно обслужване — посредничеството и текущите сметки. Поради липса на убежденост у хората и недостатък на организаторска, разяснителна и контролна работа от страна на ръководствата на предприятията, тази полезна инициатива, наменила вече практическик пълноценно в редица градове в страната, все още не е заела своето място в предприятията на Велико Търново. И как ще го намери когато на чалниците на цеховете с чиста съвест продължават да пускат в работно време „по лична работа“ много производственици. В резултат на това само през миналата година са дълужат големи

ЗАГУБИ НА РАБОТНО ВРЕМЕ

От направените проверки в посочените четири завода стигамо до извода, че месец на излизат в работно време „по лична работа“ от 50 до

230 души, и те около 20 процента от самоотличките и по-големите закъснени са предизвикани от търсенето на услугите на административните учреждения и на комунално-битовите отдели. Процентът на излизаните през време на работа за получаване на горните услуги е значително по-голям. В крайна сметка излиза, че само за една година за получаване на административно-правни и комунално-битови услуги в работно време са загубени за производството над 8500 човеко-часа. И то само в четири завода! Можете да си представите каква е тази цифра за града.

КОМЕНТАР

Ясно е, че въпросът за въвеждането на посредничеството и разширяването на текущите сметки не търпи по-вече отлагане. За да улесни трудещите се, ръководствата на предприятията и самите посредници, комисията по административно-правното обслужване към ГНС подготвя подробен списък на видовете услуги, които могат да се извършват чрез посредничеството. Той ще бъде разнесен и изпратен навсякъде. Наред с това обаче е необходимо още веднаж да се ходим още веднаж да се леда организацията на тази дейност, подходящи ли са определените търгове формално за посредници хора, повече то от които и без това са на товари с много несвойствени дейности. Редно е да се помисли за материалното стимулиране на посредниците, поне в началото, докато се утвърди новата форма. Комисията е предложила на излъчката да определи един служител от ГНС, който да оказва системна помощ и контрол на посредническите бюра и да тържи за тяхното утвърждаване.

Сега думата имат ръководителите на предприятията в града. На формалния призив за въвеждане на новите форми на административно и битово обслужване на населението трябва да се сложат краи. От това ще спечелят и гражданите, и народното стопанство.

Антон ТРУФЕВ
секретар на комисията

Миналогодешните проблеми остатат

Фабриката за метален амбалаж в Лясковец изпъти годишния си производствен план за 1977 г. 100,04 на сто, но възможностите бяха по-големи. Причината за това бе липсата на достатъчно количество вносна ламарина. Това е твърде сериозен аргумент, но трябва да се имат предвид и редица пропуски по спазване на трудовата и производствената дисциплина.

През миналата година слушайте на самоотличките са твърде много. За да не спира работата в дадено звено, се е налагало да бъдат прехвърляни хора от друго, които не са запознати добре с работата. През първите работни дни на тази година колективът заработил нормално. Случаи на самоотлички нямаше, но отново възникнаха миналогодешните проблеми по снабдяването с ламарина. Лакировъчният цех през първите няколко дни на януари не е работил. После започва отново, но с прекъсвания. Наложил се да работи само едната линия, а да не прекъсва напълно производството. По ради липса на необходимата ламарина бездействували скъпи вносни съоръжения, част от хората се изпращали на друга работа.

Новият модерен лакировъчен цех, чиято задачи са да произвежда продукция за предприятия от системата на ДСО „Булгарплод“ и на някои други предприятия в страната, обслужва и останалите цехове на фабриката. Алуминиевите листове, неограничени за запаметяващите машини, могат да се лакират в този цех, но това не се прави. Лакираният алуминий се превозва от Фабриката за метален амбалаж „Победа“ в София. И през тази година обаче по вида на ДСО „Булгарплод“ не е сключен договор с фабриката за доставка на алуминий.

Повечето от производствените процеси в предприятието са механизирани и автоматизирани, но все още има редица възлови места, където трудът е ръчен: зареждане на кутии, броење на капаци за бейджане на пагети. Тези въпроси трябва да бъдат решени по линията на техническия прогрес, но рационализаторското и изобретателското движение са на ниско равнище. През миналата година не е въведено нито едно рационализаторско предложение.

Сега новите производствени планове поради липса на суровина бяха коригирани. През годината трябва да бъде изработена продукция за около 10 млн. лева. Хората имат желание и амбиция за работа, социалистическото съревнование се разгаря още от първите дни на годината. Партийното и профсъюзното ръководство организират мероприятия за разкритие на възможните резерви, за търсене на нови възможности за подобряване на дейността. Но въпросът ще бъде ли решени успешно проблемите, наследени от миналата година, остава открито.

Иван БОЖИЛОВ

ПРОДАВАМ „ВАЗ 2101“, Справка: тел. 25-01, вътр. 217 до 17 часа, след 17 часа — Павликини, Георгиев, ул. „Гурко“ № 21

ПРОДАВАМ спешно „Москвич 407“ — Илия Илиев, П. Тръмбеш, „Дунав“ 22.

ПРОДАВАМ „Жигули“, ул. „Елин Пелин“ 23, сем. Цанкови — след 17.30 часа, Велко Търново.

ПРОДАВАМ изгодно „Варшава 224“, с. Михалци, Велко Търново — Борислав Г. Устатетков.

ПРОДАВАМ дворно място с къща 3 дка, с. Стрелец окр. Велко Търновски, Справ

кв. „Калитенец“, ул. „Първи май“ № 43 — Симеон Григоров Пенев — по всяко време.

ПРОДАВАМ „Лада 1500“ — 35 000 км. Справка: В. Търново, ул. „Гео Милев“ № 46, сем. Неделков — след 16 часа.

ПРОДАВАМ спешно „Москвич 408 И“, Димитър Йогов — Винзавод, Павликини, тел. 32—51, вътр. 236 от 7.30 до 17 ч.

ПРОДАВАМ спешно „Рено 10“ с резервни части. Справка: гр. Килифарово, ул. „Тр. Саралиев“ 20, тел. 994—638

2-22-94 — Велико Търново продава нов стереомагнитофон.

ПРОДАВАМ „Шкода 1000 MB“ справка ул. „Д. Иванов“ 45 след 17 часа

ПРОДАВАМ „Вартбург 353 де Лукс“ отлично състояние. Справка: Аптека 8, Велико Търново.

ПРОДАВАМ дарак за вълчене на вълна система Брашовска, работна ширина 0,80 см. Оказион придружен с нужните му ками и ключ, шалтер, електроаблако с електромотор индустриален 13 ампера, трансмисия 5 метра; маган за магане на памук „Загорец“ 25 ножа.

Справка: Иван Йорданов Вацев, с. Горско Ново село, Велко Търновски.

Фабрика за преработка на пластмаси — Велико Търново Всеотдаен, творчески труд — високи производствени резултати

Колективът на Фабриката за преработка на пластмаси във Велико Търново през тази година на VII петилет ка постигна нови успехи в икономическото си развитие. Годишният план за общата произведена продукция бе изпълнен 104,6 на сто, като се произведе надпланова продукция за 213 000 лева.

Наред с обемните, успешно бяха реализирани и качествените показатели на плана. Производителността на труда на I лице от промишлено-производствения персонал нарасна спрямо постигнатото през 1976 година с 41,9 на сто, подобри се качеството на продукцията.

Чрез постоянно обновяване на наличното оборудване и своевременно внедряване практиката на постиженията на техническия прогрес работниците и специалистите утвърждават и разширяват всекидневно производствената и материалната дисциплина. Широко известни и търсени сега са произведените тук изделия от полетилен, полиамид, полистирол, поли

винилхлорид и други за нуждите на промишлените предприятия. Към пластмасовите изделия за кръвопреливни системи се проявява голям интерес както от страна на болничните заведения, така и от редица чуждестранни фирми. Търсен артикул е и произвежданата във фабриката уплътнителна паста за копиратори.

През миналата година в предприятието бе изработен основен технически задачи, с осъществяването на които чувствително ще се повиши ефективността на производството. Това са: монтиране на нова машина за производство на петлитрови губи (ново производство), модернизация на „Кондукс“ (машина за регенериране), пускане в действие на хладилна инсталация в бласовото производство и монтиране на нов гламулатор за оползотворяване на производствените отпадъци. Икономическият ефект от всичко това се изчислява на 184 000 лева, но в действителност е много по-голям.

При разработката на инже

нерния проект взе участие целият колектив на предприятието. Получени бяха близо 100 работнически предложения за подобряване организацията на производството и повишаване техническото равнище на изделията.

В изработването на инженерния проект, както и в изпълнението на стопанските задачи активно участие взеха и вземат жените — работнички и специалистки, които представляват над 80 процента от колектива на фабриката. Сред тях са и постоянните първенци в социалистическото съревнование Христина Петрова, Димитрина Пенчева и Пенка Грудева от цеха за медицински изделия, Лозанка Чолакова и Милка Кръстева от цеха за бласово производство и други.

В чест на Националната партийна конференция колективът на предприятието, на чело със своите трудолюбиви жени, ще празнува първото тримесечие на тази година с пет дни предсрочно.

Фабрика „Текстил“ — Елена С багрите на Балкана

Над 80 на сто от работниците и специалистите във фабрика „Текстил“ — Елена са жени. С много нежност и всеотдайност трудолюбивите балкански девойки влизат в производствата на своето предприятие разноцветните багри на красивия Еленски Балкан.

Благодарение на активното участие на жените в социалистическото съревнование, фабрика „Текстил“ изпъти успешно производствения си програма за 1977 година по всички натурални и качествените показатели. На челно място в благородната трудова надпревара са тъкачките на еленски губери, които винаги изпълняват трудовите си норми 130 на сто. Сред тях са орденосиците Георгина Никифорова и Пенка Бабанова, значкистите Розалина Брайнова, Елена Митева, Мария Шалаверова, Розка Стойкова и Розка Георгиева. Жените от бригада „Валентина Терешкова“ в прескъпачния цех, техните другарки от тъкачния цех и целият колектив на фабриката все по-успешно и по-успешно воюват за повишаване качеството на изделията. Те ще пожелат Националната партийна конференция с предсрочно изпълнение на производствените си задължения.

По следите на нашата критика

„Светлини и сенки“

Във връзка с публикуваната под горното заглавие статия в брой 5 от 10 януари т. г. в редакцията се получи писмо-отговор от СК „Памукотекс“ — София, в което се казва:

„Действително фабрика „Д. Благоев“ — Казичене не изпълни задълженията си към фабрика „Рекорд“ — Горна Оряховица, но СК „Памукотекс“ компенсира неизпълнението с внос на прежди от СР Румъния. Поради дефекти, получени от липса на почистване механизми, качеството на произвежданите артикули се влоши. При извършената проверка се установи, че на 112 стана липсват такива механизми, а на 73 стана поради лоша поддръжка те не са в изправност. СК „Памукотекс“ взе незабавно мерки и уреди изработването им в завод „Добруджа“ — Исперих. До 5. XII. 1977 г. за фабрика „Рекорд“ бяха произведени 304 броя.

На 12 май м. г. в СК

„Памукотекс“ се състоя среща с ръководството на фабриката „Рекорд“ за изясняване проблемите по отношение снабдяването с пара, обезпечаване складово стопанство и преустройство на налични помещения в столова. На срещата бяха изнесени всички претенции към СК „Памукотекс“ и се взеха съответни решения. Доставка беше отел ПКМ-4, обезпечени бяха 25 000 лв. за изграждане на складово стопанство и монтаж на котела. Осигуриха се 40 000 лв. за преустройство на налични помещения в столова, както и необходимата проектносметна документация и други. Осигурени са с договор всички кухненски машини, необходими за стопанството през 1978 г.

От своя страна ръковод

ството на фабрика „Рекорд“ не доведе докрай нито един от предвидените за 1977 г. етапи и подобекти. Не се монтира наличният парен котел. От отпуснатите 25 000 лв. децентрализирани капитални вложения са усвоени само 20 000 лв.

За тази година се предвиждат 50 000 лв. за осигуряване на необходимостта за столу кухненско оборудване и 80 000 лв. за подобряване на социално-битовите и трудови условия.

БЕЛЕЖКА НА РЕДАКЦИЯТА. Писмото на СК „Памукотекс“ още веднъж потвърждава изводите в публикуваната в нашия вестник статия, че ръководството на фабрика „Рекорд“ — Горна Оряховица трябва да излезе от сферата на прехвърляне вината на чужд гръб и „слабостите да бъдат диктувани навреме“.

„Договорът трябва да се изпълнява“

Под това заглавие в брой 5 на вестника от 10 януари т. г. публикувахме тревожен сигнал във връзка със събирането на вторичните черни метали в IX жп секция — гара Горна Оряховица. По този повод получихме писмо-отговор, подписан от др. Д. Тачев, директор на Комбината за вторични черни метали, Горна Оряховица, в което се казва:

„С IX жп секция бе сключен договор за доставка на стоманени отпадъци в размер на 500 тона за 1977 година, съответно по 125 тона на тримесечие. Съгласно точка 8 от договора доставчикът е длъжен да осигури плошадка, на която да събира отпадъчните стомани. Такава плошадка няма, с което са нарушени разпоредбите на МПС № 39 от 1971 година и ПМС № 94 от 1975 година. Съгласно т. 9 от договора доставчикът има задължение да анализира (да събуди за събранието) приносите от вторични черни метали, които през годината не е представил. Съгласно т. 6 отпадъчните стомани трябва да се събират от доставчика по из

верки по обектите се установи, че в гара Лясковец на личните 40 тона не са събрани, намират се между коловоозите и са под електрическата мрежа, което създава опасност при товаренето. Полюбно е положението и в района на гара Златарица. Там има пореч от 24 тона, които са на път и трябва да се съберат. Наличните 50 тона в района на гара Велико Търново и Трапезница са на недостъпни за нас места. В района на гара Подкиршице има около 50 тона, които също не са събрани. Взети са необходимите мерки за изкупуване на анализирани количества от останалите обекти.

IX жп секция обхваща твърде голям район — територията на окръга има шест участъка и ако не спазва задълженията си по договора, неудачно по изпълнението на плана за отпадъчните стомани ще продължават.

Ние нямаме възможност да ги търсим сами, без да знаем предварително къде и какво има.

БЕЛЕЖКА НА РЕДАКЦИЯТА. От бележката в нашия вестник и от публикувания сега отговор на Комбината за вторични черни метали се вижда, че задълженията за оползотворяване на тази ценна за народното стопанство суровина са еднакво важни и за двете страни. Еднаква за двете страни трябва да бъде и отговорността по изпълнението на сключения договор. Смятаме обаче, че каквито и да са клаузите на договора, нинициатива и по-голяма настойчивост за неговото изпълнение трябва да се проявява преди всичко от ръководството на Комбината. Наред с това събирането на вторичните черни метали трябва да бъде не епизодична, а постоянна задача и за ръководството на IX жп секция.

